

Yağmurun Ferağında Çimlenirken Ellerim

— prens · 20 Şubat 2017

Üstünlüklerin taze bir gülümsemesi/
Biliyorum ki yağmur en acısını yıkar
En muhkem yerinden söker sevdayı
Saman sarısı zamanlar gebe çaresizliğe
Olgun yaraları yine katmer eder olgunluk
Bir dilin eğesinde sürtülür ahlar/
Ahlar kimliksiz/ahlar fakir...

Kaç kez ağzı dolusu şarmutalar döküldü dilimden
Dedim ki; Sen kadıftan olgunluk
Sen yaşlı buhran/
Siyahı çalınmış beyazın morun turuncusu
Oksijeni bir beden can torbasından...
Seni turunç bir bahçenin dallarında sevmek
Hormonsuz meyvaların cidarında...

Dil yangını buralar egosu kösnül gönül
Ferağında çimlenir ellerim/
Ellerim kepçe
Ellerim kazan
Bir dilin derdiğini bir dil çözer
Bir elin verdiği görmezmiş diğeri...

"Dilenci çaremin sonsuz kadını
Gönül kuyularında Yusuf'um
Yalarım Züleyha..."

Kandır beni!
Memesini kaybetmiş bebeyim
Anasını yitirmiş bala/
Kuru gürültülerde çok evrildim
Yama tutmaz sokaklarım
Perdelerim zarsız...

Şimdi;

Kana hasret bir damarım
Soluğunda yıkıyorlar beni
Avazım çıkmadan/
Terli yüreğim...

Taze söğüt dalıyım/
Yağmurun ferağında çimlenirken ellerim...